

FRAGMENTUMOK A RENDÉSZETI INTEGRÁCIÓ FOLYAMATÁBÓL

Bevezetés

A második világháborút követően eleinte szűk, majd egyre bővülő méretekben előtérbe került a gazdasági, később a társadalmi értelemben vett egységes Európa létrehozására való törekvés. Az 1950-es évek elején néhány nyugat európai országból induló szellemi és gazdasági folyamat szele a hetvenes évek végére érintette meg az ún. Kelet-európai blokkot. Ennek következtében a kilencvenes években radikális társadalmi és gazdasági átalakulás indult meg Európa e térségében is, amelynek igen jelentős állomása volt az Európai Unió – korábbi szocialista országokkal történő – bővítése.

A biztonságos Európa megteremtése érdekében szükségszerű igényként jelentkezett a különböző struktúrájú rendvédelmi szervezetek hatékony működtetése. Ennek érdekében a tagállamok – történelmi hagyományaikra és állampolgáraik elvárásaira is tekintettel – széles körben dolgoztak ki megoldásokat. A közelmúlt ilyen irányú törekvései közül kiemelhető a két német állam egyesítése során végrehajtott rendészeti integráció, a belga, továbbá az osztrák rendvédelmi reform.

A Magyar Köztársaság Rendőrségének és Határőrségének integrációja szervesen illeszkedik e globális folyamatokba, egyben fontos mérföldkövet jelent a hazai közigazgatás megújulásában.

A rendészeti integráció előtörténete

A rendszerváltást követően mind a Határőrség, mind pedig a Rendőrség – egymástól függetlenül – többlépcsős, jelentős szervezeti átalakításokat hajtott végre, szervezetüket hozzáigazítva a kor elvárásaihoz. A Határőrség megújulásának meghatározó periódusai az alábbiak szerint összegezhetők:

- 1992-ben megalakult a Budapesti Határőr Igazgatóság,
- 1993-tól a határátkelőhelyeken már csak hivatásos állomány hajtja végre a szolgálati feladatokat,
- 1994-ben a Zalaegerszegi és a Soproni Határőr Igazgatóság átszervezését hajtották végre,
- 1997-től a Határőrség mint nyomozó hatósági jogkörrel felruházott szervezet bűnügyi tevékenységet is ellát,
- 1998-tól a Határőrség személyi állományában a sorozott állomány megszűnt,
- 2004. évben a határőrizeti és határforgalmi kirendeltségek összevonásra kerültek,
- 2005. január 1-jétől a Határőrség fegyveres erő jellege megszűnt, rendvédelmi szervként működik tovább.

A Rendőrség szervezeti átalakítása hasonló nagyságrendekben valósult meg, melynek kiemelkedő jelentőségű eleme a várossá nyilvánítási folyamatokkal szinte együtt járó rendőrkapitányságok létrehozása, illetve a településeken a rendőrőrs program végrehajtása. Ezek eredményeként mára jogállásában azonos, létszámában és ebből fakadóan szervezeti felépítésében jelentős eltérést mutató rendőrkapitánysági háló alakult ki, melyet (helyi szervként) a százötvenegy települési és három vízirendészeti rendőrkapitányság alkot. Több lépcsős átalakítás során került létrehozásra a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, a Nemzeti Nyomozó Iroda és a Rendészeti Biztonsági Szolgálat is.

Az ezredforduló is jelentős változásokat hozott a Rendőrség életében. Profiltisztítás valósult meg, melynek nyomán megalakult a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, illetve az önkormányzatok rendszerében helyet kaptak az okmányirodák. A rendőrségi stratégia érdemi megvalósítása 2004-ben, az országos rendőrfőkapitány által – 2/2004. (BK I.) BM utasítással – elrendelt szervezeti korszerűsítéssel kezdődött meg. A szervezeti alapstruktúrában ez hozott jelentősebb változást.

A Határőrség és a Rendőrség kapcsolata soha sem nélkülözte a fokozatosan egyre szorosabb együttműködést. A szervezetek összevonása érdekében a 2000. évtől jelentős előkészítő munkálatok folytak, mely a teljes jogú schengeni tagság várható időpontjához viszonyítva – azt megelőzően, vagy azt követően – időzítette a szervezeti integrációt. Az előkészítés konkrét lépéseinek tekinthető az egységes egyenruha bevezetése, a szervezetek belső szolgáltatásainak (egészségügyi, gépjárműjavítás) összehangolása, valamint legjelentősebb elemként az egységes rendészeti szakképzési rendszer bevezetése. Az elmúlt időszakban az integráció előfutárának tekinthető partnerségi együttműködés volt a meghatározó.

Az integráció szükségessége

A két szervezet integrálása szakmai-, gazdasági- és humánpolitikai elveken nyugszik. A lakosság és a politikai pártok részéről igény fogalmazódott meg a minőségi szolgáltató rendvédelemre, a környezet biztonságára, továbbá elvárás a bűnözés visszaszorítására, a migráció kezelésére, a közlekedés rendjének javítására. A gazdasági érdek abból a tényből fakad, hogy az államok többsége szembesült azokkal a problémákkal, hogy egyre kisebb bevételekből kell egyre többet fizetnie. Mivel a bevételi oldalt növelni az elvárt mértékben nem lehet, ezért a kiadási oldal drasztikus szabályozása szükséges. Ez nem jelent mást (az Európai Unióban sem), minthogy a költségtakarékos működés érdekében csökkenteni szükséges a bürokráciát, a közigazgatásban szereplő szerveknél törekedni kell a gazdaságos üzemméretre.

Az új minőséget képviselő rendészeti szerv létrehozásával kapcsolatban nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy 2008. január 1-jétől várhatóan megvalósul Magyarország teljes jogú schengeni tagsága. Ennek következtében államhatárunk közel 50 %-a (szlovák, osztrák, szlovén határviszonylatunkban mindösszesen 1139 kilométeres szakaszon) schengen belső határként funkcionál. Az így kialakult szituációban – tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendeletére – jelentősen megváltozik a Határőrség feladatrendszere. Ez szervezet modernizációs lépéseket indukál.

Amennyiben az integráció nem valósul meg az mindkét szervezet vonatkozásában gazdasági- és humánpolitikai kárt okoz, mely egyben a szakmai munka színvonalának erőteljes romlását idézheti elő.

A rendészeti integráció fontos állomásai

A Kormány 2006. június 30-án ismételten kinyilvánította a Rendőrség és a Határőrség integrációja melletti elkötelezettségét, feladatokat, elveket határozott meg. A döntés lényege az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről szóló 2118/2006. (VI. 30.) Korm. határozat formájában került megfogalmazásra. E feladat meghatározásnak megfelelően 2006. július 5-én az országos rendőrfőkapitány 9/2006. (VII. 05.) ORFK utasításával projektszervezetet hozott létre a Rendőrség szervezeti reformjának, illetve a Rendőrség és Határőrség integrációjának végrehajtására. A belső norma alapján megalakult a „régiós ellátórendszer és humánigazgatási”, a „központi régiós”, a „területi régiós”, a „kommunikációs” és a „Rendőrség és Határőrség integrációját előkészítő” bizottság. A projektszervezet felépítéséből is egyértelműen kiolvasható, hogy alapcélként a regionalizáció, valamint az integráció került meghatározásra. A munkacsoportok 2006. augusztus 25-ére kidolgoztak egy önálló rendőri koncepciót a Rendőrség regionális átalakítására. Ugyanezen a napon a Határőrség országos parancsnoka és az országos rendőrfőkapitány együttes előterjesztés nyújtott be, továbbá koncepciót készített el a Rendőrség és Határőrség integrációjára.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium miniszteri kabinetértekezlete 2006. szeptember 5-én a beterjesztett dokumentumokat megvitatta, amelynek eredményeképpen miniszteri jóváhagyással 2006. szeptember 11-én előkészítő projektszervezet megalakításáról született döntés.

A Határőrség országos parancsnoka és az országos rendőrfőkapitány 2006. szeptember 15-én egységes végrehajtási tervet adott ki a kormányhatározat – a Rendőrséget és Határőrséget érintő szervezési intézkedéseinek – végrehajtására.

A kidolgozó munkacsoportok által elkészített írásos javaslatok megvitatására három ütemben – 2006. október 3. és 2006. november 7. között hat alkalommal –, úgynevezett szakmai napok kerültek megrendezésre. E nyitott rendezvények iránt a várakozást messze felülmúló érdeklődés mutatkozott. Összességében több mint háromszáz fő vett részt a szakmai napokon, amelyek a Nemzetközi Oktatási Központ objektumában kerültek megrendezésre. Az érdekképviselői szervek valamennyi esetben meghívást kaptak, megjelentek, és ismertették álláspontjukat. Az előterjesztések, a hozzászólások, a viták az új ismeretszerzésen túlmenően érzékelhetővé tették az eseti nézetkülönbségeket, amelyek a későbbiekben, mint döntési alternatívák jelennek meg. Több mint félezer oldal értékes dokumentáció készült el, melyek a szakvonalak (szolgálati ágak, szolgálatok, szakszolgálatok) mentén, komplex módon, elméleti és gyakorlati ismereteken alapuló nélkülözhetetlen muníciót szolgáltatnak a szervezeti keretek optimális felvázolásához. A szakmai napok előterjesztései, illetve a szóbeli hozzászólások alapján a Projekt Irányító Bizottság megkezdte az intézményi, szervezési alternatívák kidolgozását és a döntési javaslatok előkészítését.

A szervezeti átalakításokról az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 2006. december 19-én előterjesztést nyújtott be az Államreform Bizottságnak (a továbbiakban: ÁRB). A rendészeti szerveket érintő reform koncepcióját az ÁRB 2006. december 21-i ülésén megtárgyalta és elfogadta. Az ülésen feladatként került meghatározásra egy részletes

ütemterv kidolgozása, amely magába foglalja a szükséges jogalkotási, szervezési és a jelentőségéhez igazodó kommunikációs fő feladatokat. Az ÁRB tagjai felhívták a figyelmet arra, hogy részletes, érthető tanulmány kell annak bemutatására, hogy az integrált szervezet miben tud magasabb szintű szolgáltatást nyújtani, az átalakulás hogyan járul hozzá a biztonság, a közérzet javulásához.

A 2006. december 19-i előterjesztés – amely azóta több elemében módosult –, leglényegesebb elemei a következők voltak. Központi szinten az Országos Rendőr-főkapitányság szervezetében rendőrszakmai-, határrendészeti-, valamint személyügyi és gazdasági főigazgatóság jön létre, melyek alárendeltségében az alaprendeltetést és az erőforrás gazdálkodást leképező igazgatóságok alakulnak meg. A központi irányítás szintjén összességében 8-10 %-os létszámcsökkentés valósul meg. Az igazgatóságok létrejöttével főosztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi és osztályvezetői beosztások szűnnek meg. Az Országos Rendőr-főkapitányság országos hatáskörű területi szervei – a Köztársasági Őrezred kivételével – az igazgatóságok közvetlen szakmai irányítása alatt tevékenykednek. A területi szinten jelenleg meglévő rendőr-főkapitánysági (tizenkilenc megyei és a Budapesti Rendőr-főkapitányság) és határőr igazgatósági (tíz szervezet) felépítés helyett regionális (hét szervezeti elemből álló) struktúra jön létre. A regionális főkapitányságok belső összetétele analóg alakul a központi szint struktúrájával, szervezetében rendőrszakmai-, határrendészeti-, személyügyi és gazdasági igazgatóságok (gazdasági és igazgatási igazgatóság) látják el feladataikat.

A regionális rendőr-főkapitányságok létrejöttével a területi rendőrigazgatásban mintegy 20 %-os létszámcsökkentés valósul meg. Így huszonhárom területi vezetői, megközelítőleg kétszáz osztályvezetői beosztás szűnik meg. A maradvány létszámok egy része a rendőrkapitányságok feltöltésére, más részük a régiós rendőr-főkapitányságok feladatainak teljesítésére kerül átadásra. A helyi szervek – rendőrkapitányságok – szintjén a külső határok körzetében a schengeni követelményeknek megfelelő határőrizet valósul meg, a határőr kirendeltségek a régiós rendőr-főkapitányság helyi szerveként jelennek meg. A belső határok körzetében lévő rendőrkapitányságok szervezetében határrendészeti osztályok alakulnak. A rendőrkapitányságok átveszik mindazokat a végrehajtott tevékenységeket (közúti forgalom ellenőrzés, mélységi ellenőrzés koordináció, engedélyügy, bűnügy, stb.), melyeket a korábbiakban a megyei rendőr-főkapitányságok végeztek.

A szervezeti reform végrehajtása megköveteli – többek között – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény módosítását, így – a minősített többség követelményére tekintettel – megkezdődtek az „ötpárti” (politikai) szakértői egyeztetések. E mellett továbbá az igazságügyi és rendészeti miniszter a Rendőrség és Határőrség állományából 2007. február 1-jén tizenhat főt rendelt be a Rendőrség és Határőrség integrációjára és regionalizációjára létrehozott munkabizottságba. A munkabizottság által a két szervezet a minél kedvezőbb tárgyalási pozíció érdekében az eddigieknél radikálisabb önvízióna kényszerült, mely során felmérte azon lehetőségeket amikkel – a jövőbeli tevékenységét biztosító, hatékonyságát növelő – forrásokat szabadíthat fel.

A munkacsoport tevékenységét nem kevés konfliktus kísérte. Egyik kiváltó ok volt például, hogy mindkét szervezet a háttérben saját elképzeléseinek megfelelő struktúrák kidolgozásába kezdett (a Határőrség az általa preferált struktúrához önálló indítványként 2007. március 6-án végrehajtási ütemtervet is készített). Többek között ezért is fordulhatott elő, hogy mintegy másfél havi tárgyalás sorozatot követően még mindig három, szervezési

alapelvekben eltérő szervezeti modell képezte vita tárgyát. A munkacsoport által 2007. március 7-én kidolgozott – véglegesnek tűnő, a két első számú vezető támogatását is élvező – szervezeti modell ellentmondásba került mind a kormányprogram célkitűzéseivel, mind pedig az abban nevesített integrációs akarat tényleges szándékával, ezért a kidolgozó munka tovább folytatódott. A szervezetépítés folyamata 2007. április hónapban felgyorsult, elvi kérdésekben határozott – csak apró szakmai részletekben nyitott – organigram rajzolódott ki, amely alkalmassá vált arra, hogy a parlamenti pártok nagy vonalakban megismerhessék a jövő Rendőrségének szervezetét.

A szervezetek közötti, a munkacsoportban kicsúcsosodó nézetkülönbségek, feszültségek feloldásához nagymértékben hozzájárult Franz Lang tábornok, az Osztrák Szövetségi Belügyminisztérium Közbiztonsági Főigazgatósága helyettes vezetőjének 2007. április harmadika és negyediké között Budapesten tett látogatása. A két napos konferencia nagyon sok tapasztalatot nyújtott mindkét fél részére. Egyrészt nagy jelentőséggel bírt a tekintetben, hogy az osztrák munkatársaink már túl vannak az átalakításon és átadták tudásanyagukat, másrészt azért is, mert 2008. január 1-jén megszűnik a két ország közötti határellenőrzés, ezért igen fontos az együttműködés legmagasabb szintű megvalósítása. Az osztrák kollégák nagy hangsúlyt fektettek a kommunikáció fontosságára, illetve arra, hogy minél kevesebb rossz kompromisszum szülessen az átalakítással összefüggésben. E stratégia helyességét közel három évvel az átalakítás után a saját munkatársaik igazolják naponta vissza. A pontos feladat meghatározást követően a projekt bővítését kifejezetten veszélyesnek minősítették. Tapasztalataik alapján egy ilyen volumenű átalakítás felső lélektani határa egy évben jelölhető meg, a tovább húzódó projektek általában bukásra vannak ítélve.

Az osztrák küldöttséggel folytatott megbeszélések segítséget nyújtottak ahhoz, hogy az integrációs struktúra – regionalizációs terveket nélkülözve – végleges formát öltjön és 2007. április 13-án az ÁRB elé mint végleges koncepció beterjesztésre kerüljön. Az ÁRB elfogadta a benyújtott előterjesztést, és tudomásul vette, hogy az integrált, egységes Rendőrség várható létszáma negyvennégy- és negyvenötezer fő körül várható. A miniszterelnök figyelmeztette a munkacsoportot arra, hogy a kormány nem támogat olyan kezdeményezéseket, amely túllépi a konvergencia program kereteit.

A folyamatosan zajló ötpárti egyeztetések meghatározó időpontja 2007. április 24-e volt, amikor a pártok egyértelműen kinyilvánították szándékaikat, és nyilatkoztak a Rendőrség és Határőrség integrációjának támogatásáról. A Fidesz-MPSZ Rendészeti Munkacsoportjának vezetője, Konrád Károly hétpontos nyilatkozatban foglalta össze azokat a garanciális feltételeket, melyek együttes teljesülése esetén támogatja a Kormány által kidolgozott rendészeti integrációt. Felhívta a figyelmet arra is, hogy pártja a Rendőrség regionális átalakítását nem támogatja.

A rendvédelmi szervek feladatcentrikus szervezeti felépítésének összeállításával egyidejűleg megkezdődött az integráció jogi előfeltételét biztosító, minősített többségű elfogadást igénylő jogszabály-módosítások előkészítése is.

A Kormány 2007. április 25.-i ülésén elfogadta az integráció végrehajtása érdekében szükséges törvény-javaslatokat (a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, és a kapcsolódó törvények, valamint az államhatárról szóló új törvény).

Az integrált Rendőrség csak valamennyi jelenlegi rendőri és határőrségi feladatot ellátó munkatársának aktív szolgálatellátására alapozva, az érdekképviseleti szervekkel együttműködve és az Alkotmány, valamint az egyéb kapcsolódó törvények módosításához

szükséges elengedhetetlen politikai konszenzus talaján valósulhat meg. Ennek érdekében kerültek sorra az előkészítő munka keretében a különböző szintű szakmai/szakértői, érdekképviselői, politikai egyeztetések.

Az integráció következő fontos kommunikációs állomása a 2007. május 2-án megtartott országos vezetői értekezlet volt, melyen a Rendőrség és Határőrség berendelt állománya előtt Petrétei József igazságügyi és rendészeti miniszter bevezetőjét követően, Piros Attila ismertette az integrált szervezet struktúráját, és az elkövetkező időszak feladatait. A miniszter az integráció miniszteri biztosának kinevezte Kondorosi Ferencet, a minisztérium államtitkárát.

A feladat-meghatározásnak megfelelően a Határőrség országos parancsnoka és az országos rendőrfőkapitány 1/2007. (OT 7.) ORFK – HŐR OPK együttes utasításában munkabizottságot (szakmai munkacsoportokkal) állított fel. A munkacsoportok feladataként került meghatározásra:

- felmérni a szakterületek tevékenységéhez alkalmazott és módosításra szoruló jogszabályokat, szervezeti normákat,
- javaslatot tenni az új típusú szabályozásra,
- összeállítani az egyes szervezeti elemek feladatrendszerét,
- javaslatot tenni a hatályban lévő együttműködési megállapodások módosítására,
- tervezetet készíteni az integrált Rendőrség állománytáblájáról, és
- felmérni az integráció zökkenőmentes végrehajtása érdekében szükséges képzési és oktatási igényeket.

Az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága 2007. május 9-én tartott ülésén – az IRM Rendészeti Igazgatási Főosztályának koordinálásával lefolytatott ötpárti egyeztetések eredményeképpen – egyhangúan, általános vitára alkalmasnak találta a Határőrség és a rendőrség integrációja miatt szükséges rendőrségi törvény-módosítást.

Kondorosi Ferenc integrációs miniszteri biztos május 10-én eligazítást tartott a Rendőrség és Határőrség integrációjának további feladatairól. Az 1/2007. (OT 7.) ORFK – HŐR OPK együttes utasítás által kijelölt munkabizottság vezetője és munkacsoportok irányítói számára feladatokat határozott meg. Hangsúlyozta, hogy a 2007. február 1. és 2007. április 30. között végzett munkát igen eredményesnek tartja, az eddig követett irányvonaltól (politikai okok miatt) eltérni nem lehet. A feszes határidők tartása érdekében heti jelentési kötelezettséget írt elő a végzett tevékenységről. Tájékoztatta a jelenlévőket a miniszter úr rendelkezéséről, hogy a korábbi tizenhat fős berendelt állományból öt főnek kívánja a továbbiakban meghosszabbítani a vezényletét.

Az IRM Rendészeti Igazgatási Főosztálya 2007. május 14-től május 21-ig a schengen belső határon elhelyezkedő határőr igazgatóságokon tájékoztatta a Rendőrség és Határőrség kijelölt állományát az integrációs folyamat helyzetéről, és lehetőséget biztosított arra, hogy az állomány az őket érdeklő témákban kérdéseket intézzen az előadóhoz. A gondos és eredményes előkészítő munkának köszönhetően a Magyar Köztársaság Országgyűlése 2007. május 22-én Kondorosi Ferenc expozéját követően megkezdte a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról (T/2915.sz.), a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról (T/2916.sz.), és az államhatárról (T/2922.sz.) szóló törvényjavaslatok tárgyalását.

Az átdolgozott normarendszerek új, az integrációhoz, illetve a szervezeti átalakításokhoz is kapcsolódó elemei közül mindenképpen meg kell említeni, hogy a rendőrségi törvény tervezetében szereplő felhatalmazás¹⁹ a jelenleginél magasabb szintre, a Kormány hatáskörébe utalja például a Rendőrség központi szerveinek kijelölését, a rendőr-főkapitányságok, rendőrkapitányságok, határrendészeti kirendeltségek és más rendőri szervek létre hozását és megszüntetését, továbbá meghatározza a rendőrség szerveinek feladatát és hatáskörét.

A szervezetépítéssel párhuzamosan az illetékességi terület- valamint hatáskörök változásánál fogva a normák módosítása szükséges. A teljesség igénye nélkül változtatni szükséges például:

- a kiemelt munkáltatói jogkörök gyakorlásának rendjére tekintettel a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvényt,
- a vezetői alapmunkakörök és a rendszeresített alapbeosztások beosztási kategóriába sorolása miatt a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendeletet,
- a megújuló szolgálati tagozódás rendszere miatt a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995. (III. 1.) BM rendeletet,
- a szervezési hatáskörök átformálása miatt a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek és az önkormányzati tűzoltóság hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjaival kapcsolatos munkáltatói jogkörök szabályozásáról, valamint e szerveknél rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról szóló 11/1997. (II. 18.) BM rendeletet,
- irányítási és ellenőrzési jogkör változása folytán a vízi közlekedés rendőrhatósági igazgatásáról szóló 13/1996. (VI. 28.) BM rendeletet,
- a szervezet megszüntetése miatt a Rendészeti Biztonsági Szolgálat működéséről, feladatairól és hatásköréről szóló 37/2004. (VI. 29.) BM rendeletet,
- a különböző szervezeti egységek szervezeti és működési szabályzatait,
- és a hatályban maradó határőr-rendőr rendelkezések egyfajta szimbiózisának megvalósítása is elkerülhetetlen.

Összegzés

Mint arra a cím is utal, az integráció egy folyamat. Jelen pillanatban, a fentiekben felvázolt feladatok végrehajtása zajlik. Amennyiben sikerül a szoros határidőket tartani, 2008. január elsejével állampolgáraink – egyúttal Európa polgárainak – mind nagyobb megelégedésére megkezdheti munkáját az új minőséget képviselő integrált rendészeti szervezet.

¹⁹ Rtv. 100. § (1) bek.

Epilógus

A fenti sorok papírra vetése során is többször felhívtam a figyelmet a rendészeti integráció folyamat jellegére. Azóta, hogy jelen kiadvány szerkesztőinek megküldtem írásomat, több olyan esemény is történt, amely – ha röviden is –, de mindenképpen említést érdemel.

Az Országgyűlés magas többséggel elfogadta az Államhatárról szóló törvényt, illetve a már citált másik két kétharmados törvény²⁰ módosítását is, amelyek megalapozzák az integrációt. Ezzel párhuzamosan – a Rendőrség élén történt vezető váltást követően – áttekintésre, és nem kis mértékben átdolgozásra került a korábban véglegesnek tekintett struktúra. Az 1/2007. (OT 7.) ORFK – HŐR OPK együttes utasítását újabb három követte, a 2007. december 31-ig végrehajtandó feladatok, és a végrehajtásért felelős vezetők megjelölésével. A nyár második felének egyik legfontosabb célja, az integrált szervezet állománytábláinak végleges formába öntése, hiszen ezek léte alapvető a személyzeti elbeszélgetések, intézkedések megkezdéséhez, és erős befolyással bír a 2008. évi költségvetés tervezésénél is.

²⁰ A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2007. évi LXXXVIII. törvény, az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2007. évi XC. törvény.